

Willkommen! – In unserer Kirche

Eine kleine Orientierungshilfe im katholischen
Gotteshaus

*Herzlich willkommen in Gottes Haus. -
Dies ist ein Ort des Gebetes.
Wenn Sie glauben können, beten Sie.
Wenn Sie Gott suchen, werden Sie still.
Wenn Sie an Gott zweifeln, sagen Sie ihm Ihre
Zweifel.
Wenn Sie nicht an Gott glauben,
erfreuen Sie sich an der Schönheit des Raumes.*

Die **Kirche** ist Gottes Haus, ein Ort der Stille, um Gottes Nähe in unserer Welt zu spüren. Die Kirche ist Ort der Versammlung, wenn die Gläubigen zusammenkommen, um Gemeinschaft mit Gott und untereinander zu feiern, Gottes Wort zu hören, zu beten und zu singen.

Von fern erkennt man die Kirche an ihrem **Kirchturm**. Im Kirchturm hängen **Glocken**. Sie rufen die Gläubigen zum Gottesdienst oder zum Gebet am Morgen, am Mittag und am Abend.

به کلیسای ما خوش آمدید

راهنمایی کوچک برای ورود به
خانه خدا -
کلیسای کاتولیک

*به خانه خداوند خوش آمدید.
اینجا مکانی برای عبادت است.
اگر ایمان دارید، دعا کنید.
اگر خدا را می‌جوئید، آرامش
خواهید یافت.
اگر نسبت به خدا تردید دارید،
از تردیدتان با او سخن بگویید.
و اگر به خدا ایمان ندارید از
زیبایی‌های این مکان لذت ببرید.*

کلیسا خانه خداست، محلی برای سکوت، تا حضور خدا را در دنیایمان احساس کنیم. جایی برای گرد هم آمدن، تا مومنان همدیگر را ملاقات کنند؛ تا اجتماع الهی‌شان را با دیگران جشن بگیرند؛ محلی برای اینکه سخنان خدا را بشنوند، دعا کنند و سرود بخوانند.

از دور کلیسا را با **برج** و باروی آن می‌شناسند. جایی که ناقوس آویزان می‌شود. صدای ناقوسها مؤمنان را به عبادت خدا فرامی‌خوانند؛ عبادت صبح، ظهر و شام.

Wenn Sie durch die Tür gekommen sind, finden Sie am Eingang ein kleines Becken mit **gesegnetem Wasser**. Es erinnert an das Wasser der christlichen Taufe. Gläubige tauchen ihre Fingerspitzen hinein, um sich mit dem Wasser zu segnen, indem sie nacheinander Stirn, Brust und dann linke und rechte Schulter berühren und dabei still sprechen: „Im Namen des Vaters, des Sohnes und des Heiligen Geistes“. (**Das Kreuzzeichen**) Christen glauben, dass der eine Gott sich offenbart in drei Personen: als Vater, Sohn und in der Kraft des Heiligen Geistes.

In vielen Kirchen gibt es ein **Taufbecken**. Mit der Taufe wird man in die Gemeinschaft der Kirche aufgenommen. Man wird mit Wasser übergossen (früher untergetaucht) als Zeichen des neuen Lebens als Christ/Christin.

Das **Kreuz** finden Sie oft gut sichtbar in der Kirche. Jesus Christus ist an einem Kreuz gestorben. Christen glauben daran, dass er als menschengewordener Gott Leid und Tod auf sich genommen hat und am dritten Tag von den Toten auferweckt wurde. Das Kreuz ist daher Zeichen für Gottes Liebe und Zeichen für das neue Leben, das stärker ist als der Tod.

وقتی از درب اصلی وارد کلیسا می‌شوید، هنگام ورود یک حوض کوچک با **آبی مبارک** در آن می‌بینید. این آب خاطره غسل تعمید مسیحی را به یاد می‌آورد. مومنان انگشتان خود را درون آب فرو می‌برند تا خودشان را با آب متبرک کنند. بدین صورت که پیشانی، سینه، شانه چپ و راست شان را لمس می‌کنند و با صدای آرام می‌گویند: " به نام پدر و پسر و روح القدس." (**علامت صلیب**) مسیحیان معتقدند که خداوند خودش را در سه شخص متجلی کرد: پدر، پسر و نیروی روح القدس.

در بسیاری از کلیساها یک **حوضچه تعمید** وجود دارد. با غسل تعمید فرد به عضویت جامعه کلیسایی در می‌آید. در تعمید آب را روی سر می‌ریزند، اگرچه در گذشته برای غسل زیر آب می‌رفتند. تعمید نشانه‌ای برای آغاز زندگی جدید مسیحی است.

صلیب در کلیسا، اغلب به خوبی و آشکار دیده می‌شود. عیسی مسیح (ع) بر روی صلیب جان سپرد. مسیحیان معتقدند عیسی (ع) بعنوان تجلی انسانی خدا، رنج و مرگ را برای خودش پذیرفت و سه روز پس از مرگش از قبر برخاست. به همین خاطر صلیب نشانه عشق خداست و نشانه‌ای برای زندگی نو؛ زندگی نویی که نیرومندتر از مرگ است.

In der Mitte der Kirche stehen ein **Lesepult** (Ambo) und ein **Tisch** (Altar). Am **Ambo** wird aus der Heiligen Schrift, der Bibel, vorgelesen. Die Gläubigen hören von den Erfahrungen der Menschen mit Gott, angefangen von der Schöpfung und der Geschichte Israels bis zur Zeit Jesu Christi und der ersten Apostel und Gemeinden. Darin erfahren sie Gottes Nähe in ihrem Leben heute.

Am **Altar** wird das Abendmahl (Heilige Messe, Eucharistie) gefeiert, die Erinnerung an Jesu Tod und Auferstehung. Die Kirche tut dies, so wie Jesus es selbst getan hat: In der Nacht vor seinem Tod hatte er mit seinen Jüngern gegessen und getrunken. Für Glaubende ist in dieser Feier und in den Zeichen von Brot und Wein, die miteinander geteilt werden, Jesus Christus mit seiner Liebe erfahrbar. Daher wird übrig gebliebenes Brot (Leib Christi genannt) aufbewahrt, um es den Kranken zu bringen. Dazu dient ein kostbar gestalteter kleiner Tresor, **Tabernakel** genannt. Wenn sich Brot im Tabernakel befindet, brennt in der Nähe eine Lampe, das **Ewige Licht**.

در وسط کلیسا یک **تریبون** (آمبو) و یک میز (بعنوان محراب) قرار دارد. از پشت تریبون متن کتاب مقدس قرائت می‌شود. مومنان به داستانهای انسان با خدا و تجربه انسانها از خدا در طول تاریخ گوش می‌دهند؛ از داستانهای آغاز آفرینش گرفته تا داستانهای مردم بنی اسرائیل، از داستانهای دوران عیسی (ع) تا حواریون نخستین و انجمن‌های اولیه مسیحی. بر اساس این داستانها، مسیحیان نزدیکی خدا را در زندگی امروزی خود نیز احساس می‌کنند.

بر روی **میز عبادت**، مراسم عشاء ربانی یا شام آخر برگزار می‌شود. مراسمی که یادآور مرگ عیسی (ع) و رستاخیز اوست. کلیسا این مراسم را همانطور که عیسی (ع) خودش شخصا انجام داد، برگزار می‌کند. عیسی (ع) در شب آخر حیات‌اش با شاگردانش غذا خورد و شراب نوشید. برای مسیحیان در این جشن و در این نان و شراب، که میانشان توزیع می‌شود، عیسی مسیح و عشق او قابل تجربه است. به همین خاطر نان باقیمانده از مراسم (که بدن عیسی نامیده می‌شود) حفظ می‌شود تا به بیماران رسانده شود. برای نگهداری نان باقیمانده، از صندوق کوچک نفیسی استفاده می‌شود، که **تابناکل** نام دارد. هنگامی که داخل صندوق نان فطیر وجود دارد چراغی کنار آن روشن می‌شود، چراغی که **نور جاویدان** نام دارد. کاتولیک‌ها به نشانه احترام جلوی این صندوق زانو خم می‌کنند.

Als Zeichen der Verehrung beugen Katholiken vor dem Tabernakel die Knie. In Kirchen brennen oft **Kerzen**. Sie geben Licht und Wärme und zeigen, dass Gottes Liebe das Leben erhellt. Besonders groß ist deshalb die **Osterkerze**, die an Tod und Auferstehung Jesu Christi erinnert und jedes Jahr an Ostern erneuert wird.

Ein Zeichen für das private Gebet sind die kleinen Kerzen, z.B. vor dem Bildnis der Gottesmutter Maria oder einer Heiligenfigur. In ihrer Flamme bleibt das Gebet auch für andere Besucher der Kirche sichtbar.

Viele Kirchen haben bunte **Fenster** und bemalte Wände. Oft zeigen sie Geschichten aus der Bibel oder dem Leben der Heiligen. Man kann die Bilder lesen wie ein Buch. Der Wand entlang befindet sich der **Kreuzweg**, die Stationen vom Lebensende Jesu: von seiner Verurteilung bis zum Tod am Kreuz. Auch Figuren im Kirchenraum erinnern an das Leben und Wirken Jesu und zahlreicher Heiliger, die den Gläubigen als Vorbild dienen. In kaum einer katholischen Kirche fehlt eine Darstellung der Mutter Jesu, Maria.

در کلیسا اغلب **شمع** روشن می‌کنند. شمع‌ها نور و گرما می‌بخشند و نشان می‌دهند عشق به خدا زندگی را روشنی می‌بخشد. بهمین خاطر **شمع اوستر** مخصوصاً بزرگ است. شمع بزرگی که یادآور مرگ و رستاخیز عیسی(ع) است و هر ساله در عید اوسترن نو می‌گردد. شمع‌های کوچک نشانه مناجات و حاجت‌های شخصی‌اند که جلوی تصویر حضرت مریم یا شخصی مقدس روشن می‌شوند. در شعله‌های شمع، مناجات‌ها برای دیگر بازدیدکنندگان کلیسا قابل رؤیت باقی می‌ماند.

بسیاری از کلیساها **پنجره‌های رنگارنگ** و دیوارهای نقاشی شده دارند. آنها اغلب داستانهای کتاب مقدس یا یک زندگی الهی را به تصویر می‌کشند. افراد می‌توانند تصاویر و نقاشی‌ها را مانند یک کتاب بخوانند. در امتداد دیوار، مسیر به صلیب کشیده شدن قرار دارد. جریان‌هایی که حکایتگر پایان زندگی عیسی(ع) هستند؛ داستان‌های محاکمه عیسی تا مرگ او بر روی صلیب. تصویرهای دیگر کلیسا نیز زندگی و رفتارهای عیسی و تعدادی از شخصیت‌های مقدس را به خاطر می‌آورند. شخصیت‌هایی که الگوی مومنان بشمار می‌روند. کمتر کلیسای کاتولیکی فاقد تصویری از مادر عیسی(ع)، حضرت مریم است.

Im Gottesdienst hören die Gläubigen Gottes Wort, sie beten und singen. Fast immer wird der Gesang durch eine **Orgel** unterstützt, die sich oft über dem Eingang zur Kirche befindet. Mit ihren vielen Pfeifen kann sie mächtig klingen und wird auch „Königin der Instrumente“ genannt.

در مراسم عبادت، مسیحیان به کلمات خداوند گوش می‌سپارند، دعا می‌کنند و سرود می‌خوانند. سرودی که تقریباً همیشه با نواختن **ارگ** اجرا می‌شود. ارگی که اغلب بالای در ورودی کلیسا دیده می‌شود. ارگ کلیسا می‌تواند بخاطر فلوت‌های زیادش صدایی بانفوذ تولید کند و اغلب ملکه یا پادشاه سازها نامیده می‌شود.

Katholische Kirchen kann man auch an ihrem Geruch erkennen, weil zu besonderen Feiertagen **Weihrauch** (Räucherharz) verbrannt wird. Durch den Wohlgeruch wird an die Gegenwart des gütigen und barmherzigen Gottes erinnert.

کلیساهای کاتولیک را از عطرشان هم می‌توان شناخت. زیرا در جشن‌ها و مراسم‌های خاص، **گندر** دود می‌کنند. این بوی خوش حضور خدای رئوف و مهربان را یادآوری می‌کند.

Der **Beichtstuhl** oder ein Beichtraum bieten die Möglichkeit, im geschützten Raum mit einem Priester über sein Leben zu sprechen, Fehlverhalten gegen Gott und die Mitmenschen zu bekennen. Der Priester sagt stellvertretend für Gott die Befreiung von Schuld und Sünde zu.

اتاق اعتراف یا توبه این امکان را فراهم می‌کنند تا در یک اتاق محفوظ، انسان با کشیش درباره زندگی‌اش صحبت کند و به گناهانش در مقابل خدا و تقصیرهایش نسبت به انسانها اعتراف کند. کشیش نیز به نیابت از خداوند، او را از گناهانش رها می‌کند و می‌بخشاید.

Dieser Rundgang vermittelt Ihnen einen ersten Eindruck, was Katholiken glauben und wie sie ihren Glauben im Gottesdienst in dieser Kirche feiern. Doch entscheidend ist nicht das Gebäude der Kirche, sondern die Gemeinschaft der Gläubigen, die ja ebenfalls ‚Kirche‘ genannt wird.

Wir laden Sie ein, diese Gemeinschaft bei einem unserer Gottesdienste oder zu einer anderen Gelegenheit kennenzulernen. Informationen finden Sie im Eingang der Kirche oder in den Schaukästen vor der Kirche. Dort finden Sie auch Kontaktdaten, wenn Sie weitere Informationen möchten.

Text: Patrik C. Höring, Thomas Lemmen, Alexander Saberschinsky, nach einer Vorlage von Bernhard Riedl (2007). Übersetzung: Mojtaba Beidaghy

این گردش کوچک در کلیسا واسطه شد تا بدانید کاتولیکها به چه باور دارند و آنها چگونه اعتقادات خود را در کلیسا در مراسم های معنوی و عبادی شان اجرا می کنند. در هر صورت آنچه مهم و تعیین کننده است نه ساختمان کلیسا بلکه گردهم آمدن مؤمنان است. اجتماع یا انجمنی که کلیسا نیز نامیده شده است.

ما از شما دعوت می کنیم تا در یکی از مراسم های عبادی یا فرصت های دیگر با انجمن مسیحیان آشنا شوید. شما می توانید از برنامه های ما، از طریق آگهی های داخل ویتترین بیرون کلیسا یا میز مقابل درب ورودی کلیسا اطلاع پیدا کنید. در این دو محل همچنین می توانید نحوه ارتباط با ما را پیدا کنید، البته اگر علاقه مند به اطلاعات بیشتر باشید.

متن از پروفیسور دکتر پاتریک سی هورینگ، دکتر توماس لیمان و پروفیسور دکتر الکساندر زابرشینسکی است، براساس طرح بیژن هارد ریڈل، سال 2007.